

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 29

Dissabte, 2 de juny del 1979

Preu: 25 ptes.

EDITORIAL

Viure en pau

Estem plenament convençuts que la gran majoria dels habitants d'aquest país vol viure i treballar en pau.

I aquest desig, tan legítim, que és un dret bàsic i fonamental de tota persona i de tot poble, es veu amenaçat per unes ínfimes minories violentes que volen —en realitat ningú no sap ben bé allò que volen— imposar els seus punts de vista a punta de metrallera.

La reacció de la societat ha d'ésser unànime en la condemna a les accions violentes d'aquestes minories.

I això exigeix que tothom tingui ben clares, d'una vegada i per totes, unes quantes coses i estigui disposat a treure'n les oportunes conseqüències.

En primer lloc, cal comprendre i solidaritzar-se amb el dolor de les víctimes. Aquestes famílies i aquestes persones, que viuen més de prop la tragèdia, han de sentir l'escalf i la companyia de tota la societat, tant per deure de justícia i d'amor, com perquè mai puguin sentir-se membres d'un bàndol en contra d'un altra.

En segon lloc, ens hem d'acostumar a veure en les forces d'ordre públic uns defensors de la societat i dels drets i llibertats individuals, i no pas uns simples agents del Govern disposats a mantenir unes situacions o fer

prevaldre uns criteris no sempre volguts o compartits pels ciutadans.

En tercer lloc, a ningú, ni personalment ni en grup, li es lícit capitalitzar el dolor, la indignació o la por a benefici propi; i menys lícit és, encara, intentar fer-ho a favor d'idees o bé d'organitzacions que ben sovint s'han mostrat partidàries de la violència.

També hi ha una altra tragèdia, que cal tenir present: La de les famílies d'aquests joves guanyats per la violència, i la d'ells mateixos; i pensar en les condicions socials i polítiques en què han nascut i crescut, per a no oblidar que, a la llarga, la pau i l'ordre són sempre obra de la justícia.

Finalment, no ens pot vèncer la covardia i deixar de fer costat a l'autoritat —tant governativa com judicial— a l'hora d'adoptar mesures concretes per a garantir la seguretat ciutadana o administrar justícia. La situació demana quelcom més que paraules, especialment dels poders públics. Però no, tampoc, només dels poders públics.

Tant sols amb l'esforç de tots podrem fer realitat el vell —i sempre nou— anhel de viure lliures i en pau. I ningú pot negar-nos el dret d'intentar-ho.

A la una, a les dues i...

Sí al Partit Nacionalista Català

a la pàgina 2

Anar fent o renovar?

**600 milions
de Deute Municipal**

a la pàgina 5

Han passat les Festes...

a les pàgines 6 i 7

La Televisió Catalana

a la pàgina 9